

JAARVERSLAG 2016

Stichting Turning Point
Baarsjesweg 233
1058 AA Amsterdam
T: 020 – 676 62 76
www.turningpoint.nl
KvK. 34286990
Rekeningnummer: NL82INGB 067 87 34 704

JAARVERSLAG 2016

INHOUDSOPGAVE	pagina
Voorwoord voorzitter Dr. Jan Laurens Hazekamp	3
Toekomstvisie, activiteitenplan 2017 en doelstelling	4
Werkveld, bestuur, verslaglegging en vermogensbeleid	5 - 6
Subsidies en gerealiseerde projecten in 2016	7
project <i>Ongehoord</i>	7 - 8
project <i>Hart voor mijn Buurt</i>	9 - 10
project <i>Geef me 1 Kans</i>	11 – 12
<i>De Moeite en De Laatste Kans</i>	13
Projecten in 2017	14 - 15

Voorwoord

2016 was een druk en vruchtbaar jaar voor onze Stichting. De projecten die we in 2015 hebben opgestart werden met succes gerealiseerd en verder uitgebouwd. In dit jaarverslag leest u hierover en over onze projecten in ontwikkeling. Tevens vindt u een financiële verantwoording.

Onze Stichting is actief sinds 2008 en in de afgelopen negen jaar is gebleken dat we met onze projecten het verschil kunnen maken op belangrijke sociaal-maatschappelijke onderwerpen.

Stichting Turning Point is er trots op dat ze ook in 2016 - deels via de kracht van beeld & geluid - maatschappelijke taboes kon aansnijden, gevestigde stereotypen kon helpen doorbreken en met haar projecten een inspirerende en concrete bijdrage leverde aan een maatschappij waarin sociale en culturele samenhang, met behoud van individuele vrijheid en respect voor de ander gepaard gaat.

Onze dank gaat uit naar alle fondsen en subsidiënten die onze projecten (mede) mogelijk hebben gemaakt.

Daarnaast wil het bestuur graag alle betrokkenen, vrijwilligers en professionals bedanken die zich gezamenlijk hebben ingezet voor de bijzondere projecten van onze organisatie.

Dr. Jan Laurens Hazekamp, voorzitter

Stichting Turning Point, augustus 2017

Toekomstvisie

Ons sociale leven speelt zich steeds meer af in een maatschappij waarin samenhang in diversiteit ontbreekt. Dominant wordt de tendens om je in homogene, gelijkdenkende en –voelende groepjes terug te trekken. Andersdenkenden worden dan vanzelf vreemd en bedreigend. Toch blijkt er direct onder deze oppervlakte een enorme behoefte om tot een breder verband te behoren; samen te zijn en ervaringen te delen. Het lijkt steeds moeilijker om morele moed te tonen; initiatief te tonen in je eigen buurt en je eigen omgeving en nee te zeggen tegen het verlies van de (je eigen) menselijke maat.

De effecten van individualisering zijn markant zichtbaar in onze maatschappij. Er is geen vanzelfsprekende verbondenheid meer want eenieder staat er alleen voor en moet zelf haar/zijn eigen keuzes maken. Dit levert een grote mate van vrijheid maar ook van kwetsbaarheid op: thuis, op school of op je werk en in je vrije tijd:

- Er is nog nooit zoveel geconsumeerd en gecommuniceerd maar ook nog nooit zo weinig onderling begrip geweest: 'dit ben ik en die ander (buiten mijn groep) is afwijkend en bedreigend'.
- De enorme toename aan (digitale) communicatie via o.a. sociale media, lijkt een grote verworvenheid maar roept ook een basale onzekerheid op over wie je dan eigenlijk wel bent, een verwarrende identiteit waar zeker niet iedereen mee uit de voeten kan.
- Onze maatschappij die individuele keuzes en verantwoordelijkheid hoog in het vaandel draagt, genereert instellingen en instituties die zo georganiseerd zijn dat niemand meer eigen verantwoordelijkheid hoeft te nemen. 'Het behoort niet tot mijn taak, staat niet in mijn protocol', enz..

Stichting Turning Point wil een diversiteit aan connecties tussen mensen bevorderen, middels inspirerende in kijksjes en het aankaarten van de onnozele beeldvorming die mensen angstig maken voor de ander. Meer dan ooit is er behoefte aan inspirerende voorbeelden die onze stichting concreet zichtbaar maakt. Onnodig negatieve beeldvorming aanpakken blijft daarbij het belangrijkste doel. Wij blijven ons inzetten om mensen te inspireren en om vaak lastige maatschappelijke thema's middels de kracht van beeld & geluid op de kaart te zetten.

Activiteitenplan 2017

De stichting heeft het voornemen haar activiteiten ten behoeve van de doelstelling te intensiveren en ook de komende jaren bijzondere producties en projecten te realiseren. Naast het initiëren, ontwikkelen en produceren van film- en televisieproducties zal de stichting zich in het bijzonder richten op het aanzwengelen van maatschappelijk discussie. Hierbij zal als startpunt een documentaire of onderwijsfilm centraal staan, maar evenzo belangrijk zijn de debatten, symposia en de onderlinge ontmoetingen tussen diverse doelgroepen, die wij willen organiseren. In dit jaarverslag leest u over welke concrete projecten het gaat.

DOELSTELLING

Stichting Turning Point is opgericht op 13 november 2007. De Stichting is ingeschreven in het Handelsregister bij de Kamer van Koophandel te Amsterdam onder het dossiernummer 34286990.

De Stichting stelt zich ten doel het doorbreken van stereotype beeldvorming van individuen, groepen en organisaties over elkaar in een sterk veranderende samenleving, alsmede het scheppen van voorwaarden tot sociale verandering en maatschappelijke bewustwording.

Zij tracht dit doel te bereiken door onder meer het benutten van de impact van film en televisie om:

- a. zoveel mogelijk mensen, groepen en organisaties te bereiken en een verschuiving in het denken teweeg te brengen;
- b. het stimuleren van veranderingen in- en heroriëntatie en herijking van denkbeelden over mens en maatschappij.

De film- en televisieproducties kunnen deel uitmaken van meeromvattende ideële projecten, al dan niet in samenspraak met partners. Stichting Turning Point, wordt tevens als vehikel gebruikt voor maatschappelijke projecten en bijbehorende fondsenwerving van Bosch Film.

Werkveld

Stichting Turning Point richt zich op de volgende activiteiten:

- een jaarlijkse vaststelling van actuele, debat oproepende thema's voor film- en televisieproducties;
- het benutten van het netwerk van stichting Turning Point voor het betrekken van relevante maatschappelijke organisaties ter realisering van de projecten en het bewerkstelligen van een zo groot mogelijk impact op zowel een breed publiek, als geselecteerde publieksgroepen;
- de ontwikkeling, onderzoek en productie van de film- en televisieproducties, alsmede het inbedden van de film- en televisieproducties in meeromvattende ideële projecten, al dan niet in samenspraak met partners.

BESTUUR

Het bestuur van Stichting Turning Point is als volgt samengesteld:

- Jan Laurens Hazekamp - voorzitter
- Julia von Graevenitz - secretaris/penningmeester
- Auke van Dijk - bestuurslid
- Farid Tabarki - bestuurslid
- Carla Molkenboer - bestuurslid

Het bestuur houdt zich op hoofdlijnen bezig met het vaststellen van het jaarbeleid, vertaald in een beleids- en werkplan inclusief begroting.

Het bestuur controleert de uitvoering aan de hand van inhoudelijke en financiële verslagen en jaarcijfers. Daarnaast richt het bestuur zich vooral op de lange termijn beleid en strategie van de stichting.

Verslaglegging

Stichting Turning Point communiceert helder, eerlijk en professioneel over de wijze waarop gelden worden geworven, de besteding van de middelen en beoogde resultaten. De stichting wordt gecontroleerd door *accountantskantoor Visser te Amsterdam*. De jaarrekening en jaarverslag worden opgesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de stichting. Deze gegevens evenals onze statuten zijn te vinden op onze website: turningpoint.nl

Vermogensbeleid en resultaatbestemming

Het bestuur heeft een financieel beleid vastgesteld waarbij eventuele batige saldi (exploitatieoverschotten) gebruikt zullen worden als geormerkte gelden (bestemmingsreserve) voor lopende projecten of als algemene reserve. Behaalde exploitatieoverschotten worden ten alle tijden ingezet ten behoeve van de doelstelling van de stichting: de stichting heeft geen winstoogmerk.

Subsidies

Turning Point kan haar producties en projecten uitvoeren dankzij een combinatie van (subsidie)opdrachten, projectsubsidies van fondsen en giften. De stichting ontvangt geen structurele financiering van overheden of anderen. De realisatie van de ambities zal grotendeels afhankelijk zijn van het succesvol benaderen van opdrachtgevers, coproductanten, maar vooral ook van fondsen en giften. De stichting heeft sinds 2011 de ANBI-status.

Jaarrekening 2016, zie bijlage

GEREALISEERD IN 2016

Project Ongehoord

Jongeren leren over de uitsluiting van grote groepen Amsterdammers in de periode voor de oorlog en reflecteren hierop vanuit hun eigen ervaringen met uitsluiting.

Veel jongeren hebben ervaring met discriminatie of uitsluiting op basis van hun geloof, achtergrond, geaardheid, geslacht, etc., op school, op straat, in het uitgaansleven of in de media. Zij groeien op in een tijd van toenemende verharding, groeiende populariteit van extremistische groeperingen en de hang naar het zoeken van zondebokken voor de gevoelens van onvrede met de huidige situatie en angst voor de toekomst.

De geschiedenis van de (aanloop naar de) Tweede Wereldoorlog tussen 1933 en 1945, heeft aangetoond wat de weerzinwekkende gevolgen kunnen zijn van discriminatie en uitsluiting op een mensenleven. De verhalen van gewone burgers uit die periode, die zijn vastgelegd op films, foto's, in brieven en dagboeken maken dit pijnlijk voelbaar. In het educatieproject *Project Ongehoord* leren jongeren over de uitsluiting van Nederlandse Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog en reflecteren ze hierop vanuit hun eigen meningen over en ervaringen met uitsluiting en discriminatie. De oorlog wordt op een laagdrempelige en menselijke wijze behandeld, zonder langdradig te worden en zonder dat de jongeren enige kennis van de bredere context nodig hebben.

Wij namen jongeren mee terug in de tijd en lieten hen zelf onderzoek doen naar vergeten verhalen van de Joodse gemeenschap van voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog. We doken de archieven in, bekeken oud filmmateriaal, ontmoetten nabestaanden en bezochten onderduikplekken.

De verhalen van mensen van zeventig jaar geleden koppelden we aan verhalen van jongeren van nu en hun beleving vanuit hun positie. De mogelijkheden en kansen die de jongeren hebben, werden besproken in gesprekken met inspirerende personen die zich inzetten voor de maatschappij. Zo werd de geschiedenis persoonlijk gemaakt, kregen jongeren verbinding met het verleden en raakten zij betrokken bij de samenleving waarin zij nu zelf leven.

De gesprekken, verhalen en ontdekkingen van deze jongeren verwerkten wij tot 4 korte documentaires met de jongeren in de hoofdrol. Daarnaast ontwikkelden wij een bijhorend lespakket, met het doel jongeren te stimuleren kritisch na te denken over uitsluiting en discriminatie, hoe ze hun mening hierover kunnen uiten en hoe zij het gesprek met elkaar hierover kunnen aangaan. Leerlingen gaan zo zelf op onderzoek uit naar hoe zij nu, in onze huidige maatschappij, zelf kunnen bijdragen aan een prettige leefomgeving voor iedereen, met minder angst voor elkaar. De jongeren vertoonden deze documentaires op hun school aan andere klassen en vertelden over hun ervaringen tijdens het project.

In november 2016 ging Project Ongehoord in première in Tuschinski, met Minister Asscher en veel jongeren.

Vanaf januari 2017 is de serie Ongehoord met bijhorend lespakket verspreid onder alle middelbare scholen in Amsterdam.

Hart voor mijn Buurt

pilot in Amsterdam West & Nieuw-West

Amsterdamse jongeren ontmoeten bewoners met hart voor hun buurt en presenteren de meest inspirerende voorbeelden van burgerparticipatie

75 jongeren zijn de buurten ingegaan op zoek naar mensen die zich inzetten voor de buurt en buurtgenoten. Zij vonden hartverwarmende verhalen en schitterende mensen. Gezamenlijk hebben we uiteindelijk 21 van hen in beeld gebracht in 6 documentaires en 15 portretfoto's.

Jongeren van het ROC van Amsterdam, College West, hebben last van een negatief imago door hun grote culturele diversiteit en doordat het MBO geassocieerd wordt met de onderkant. Ook het beeld van veel wijken uit de stadsdelen West en Nieuw-West waar deze jongeren leven, is negatief. Het zou er onveilig zijn en de werkeloosheid en armoede is hoog. Er is een toenemende angst voor elkaar en voor de jongeren, veelal islamitisch, in het bijzonder. In de lessen die wij op het ROC College West gaven, vertelden de jongeren hoeveel last zij hebben van deze negativiteit en hoe graag zij willen laten zien wat er juist goed gaat.

Wij hebben er bewust voor gekozen om dit project uit te voeren in de wijken waar de jongeren van het ROC van Amsterdam, College West, naar school gaan, wonen en waar zij hun toekomstige werk gaan vinden. West en Nieuw West zijn stadsdelen net zo groot als een middelgrote gemeente. Er wonen relatief veel 75 plussers, de bewoners van het eerste uur die hun buurt steeds verder hebben zien veranderen.

Daarnaast is 62% van niet westerse komaf, veelal moslim. Over en weer hebben zij (voor)oordelen over elkaar. In West worden er steeds meer sociale huurwoningen verkocht. Er vindt een verschuiving plaats in de buurtsamenstelling in West er komen steeds meer jonge autochtone gezinnen wonen. Mensen maken zich zorgen over de buurt. De stadsdelen hechten er groot belang aan om de jongeren juist actief te betrekken bij positieve ontwikkeling van de wijk en buurt. En ook het ROC-College West participeert actief in de buurt met hun leerlingen, bijvoorbeeld middels stages in wijkcentra of verzorgingshuizen. Met dit project hebben wij nauw aangesloten bij deze ontwikkelingen.

Met Hart voor mijn Buurt hebben de jongeren voor een tegengeluid gezorgd. Zij hebben leeftijdsgenoten, buurtgenoten en stadgenoten geënthousiasmeerd om juist actief bij je omgeving betrokken te zijn. Met dit project laten de jongeren zien hoe belangrijk verbinding en contact is tussen verschillende bewoners van een buurt

De documentaires en portretfoto's zijn groots gepresenteerd in de OBA aan 250 genodigden; studenten van het ROC, bestuurders, docenten, buurtbewoners en betrokkenen. Gastsprekers waren Aad Knetch (voorzitter directie Zorg en Welzijn ROCvA), Stadsdeelvoorzitters Fenna Ulicki (lid Dagelijks bestuur) en Achmed Baadoud (voorzitter bestuurscommissie Nieuw-West).

De fototentoonstelling is tot eind september 2016 in de OBA geëxposeerd. Vervolgens is deze tentoonstelling twee maanden te zien geweest bij de Foodhallen in Amsterdam West. Hierna zijn de foto's verspreid onder de verschillende stadsdeelkantoren van Nieuw-West en het ROC Amsterdam College West.

De films zullen worden gebruikt door het ROC om jongeren van de verschillende zorg- en welzijn opleidingen te inspireren om hun netwerk in de buurt te versterken. Daar ligt immers hun toekomstig werkveld. Bovendien geeft het een mooi beeld van de verschillende doelgroepen in de buurt en de mogelijkheden om diverse problematiek samen met bewoners aan te pakken om zo kwetsbare mensen te ondersteunen.

De filmportretten zijn vanaf oktober 2016 wekelijks uitgezonden door AT5.

GEEF ME 1 KANS!

werkgevers ontmoeten werkzoekende risicjongeren en helpen om hun kansen op een betere aansluiting op de arbeidsmarkt te vergroten.

In het project **GEEF ME 1 KANS!** hebben wij 19 ontmoetingsdagen tussen jongeren en werkgevers georganiseerd in de vier grote gemeenten. Hier leerden zij elkaars perspectief en werkelijkheid kennen en werkten actief aan hun relatie. Op deze manier zijn de kansen voor jongeren vergroot en leerden werkgevers hoe zij binnen hun organisatie jongeren een kans kunnen geven. Bovendien kregen zij meer begrip en kennis over elkaar. In totaal ontmoetten 320 jongeren 250 werkgevers.

Alle 250 werkgevers hebben wij geïnterviewd over waar zij tegenaan lopen en wat hen motiveert in het kansen geven aan jongeren: hoe begeleiden deze werkgevers jongeren en welke ervaringen hebben zij daarmee? Waarom werken zij met deze jongeren, wat gaat goed, wat zijn de lastigheden en welke feedback geven zij het onderwijs, de gemeente en andere betrokken partijen?

Met hun kennis en visie ondersteunen ze andere werkgevers: werkgevers inspireren andere werkgevers! Ook voor het onderwijs en overheid levert dit een schat aan informatie op. Daarnaast is de tool breed inzetbaar binnen overheid en onderwijs – docenten én jongeren.

Deze interviews zijn verwerkt in de multimedia-film-tool, op www.geefme1kans.nl

Onderwijs Project moet mbo'er aan stageplaats helpen

'Ik was werkgever, agent, moeder'

Yahya solliciteerde 222 keer tevergeefs naar een stageplek. Hij was aimabel en gemotiveerd, maar het ontbrak hem aan 'werknemersvaardigheden'. Het project *Geef me een kans* is erop gericht jongeren op weg te helpen naar een baan, te beginnen met een stage.

Exema Sothebever

moet blijken

"Als je nu nu je hebt voor een stageplek, heb dan niet vresd de metro, niet servies te helpen lopt en dan met een jonglevend kind omring", zegt Lara Oorsprong. Ze richt zich op tien leerlingen van de opleiding secretariële medewerker niveau 2 van het ROC van Amsterdam en Zuidoost. "Soms lijkt het wel een feestje op de zachtgrond."

Oorsprong is operationeel manager van educatief centrum Sothebever en met als taak te vinden andere stageplekken uiteindelijk om tips en tricks met de jongeren te delen tijdens het project *Geef me een kans*.

De project is in het leven geroepen door documentaristess Julia van Groenou en van Hesch. Bijna zesde van de mbo-ers vinden de leerplekken vaak te duur. "Werkgevers gaan liever in een met stageleraar niveau drie of vier, ook al gaat het om kosten van misschien een paar euro."

Niet Groenou en van Hesch zijn nu terugkomen en wegen zelf een stageleraar aan die toegang tot stageplek had kunnen vinden, die leerlingen voor een paar documentaires van YouTube de 23 afwijzingen. "Als je naar zoeken was had de voor hoop nodig. Ik had hen leren benen als een vliegende in een gemiddelde jongen en kom hat niet meer aan."

Hoe aimabel hij ook was, hem begrepen bleek een grote taak. "Hij kon verbodelijk te laat of helemaal niet opdagen. Het eerste bleef aan tegenwoordig werknemersvaardigheden. Ik heb aan vaak avonds moede, politieke, kwaliteitsbegrip die werkgever gevestigd. Hoe vroeger je dan? De reden is het al bekende verhaal: ik vijf vier te gaan. Gelukkig met succes, hij trof me op de vijfde en veldt hat gevoel. Als ik dat zie, want ik heb het gelukt. Maar voor die twee jongeren gaat het helemaal niet hun een kant geven, ook al is dat niet al dat even makkelijk. De reden is dat hij nu een beetje meer dan, lopen tegen de huidige dingen aan als wil, maar hebben tijdlijktijd vaak al had veel ervaring te haken om het te krijgen een succes te maken. De sociale ervaringen moeten worden gedeeld zodat je te haken anderen niet zal alleen op te staan."

Besch Film ging een keer daan en had een heel zachte. Geef me een kans-beschleunigen, in de voor grote staden en interviewen in totaal 240 werkgevers op camera. Uiteindelijk komen al die filmpjes op een website te staan. Ook maakt Van Groenou een nieuwe documentaire waarin ze twee werkgevers volgt die allemaal een jongere een baan geven.

"Het blijkt dat twee andere bedrijven staan. Het is dat ook te doen. Zo'n jongere begeleidt in misschien een kant, maar ook het andere. De jongeren hebben een frisse blik, leuke grappjes en dat haart hun zo zijn de toekomst."

De verhalen met de interviews en de documentaire geeft het volgende foto.

Lara Oorsprong

Operatiewiel manager van cultureel educatief centrum Sothebever

"Je tips hebben anderen die nog nooit hebben gehoord dat het niet goed kunnen. Een stage voor hen niet nieuwe, wat nodig om voor het veld met de benen, maar voor de jongeren er van. De heiden concepten van een stage, 'wie is het?', 'Wat is het?' maar, de aanpak van dat geeft me veel informatie, dat is de reden dat het is, maar ik heb het al meer en meer heb je zien. Ik heb het al meer en meer heb je zien. Ik heb het al meer en meer heb je zien. Ik heb het al meer en meer heb je zien. Ik heb het al meer en meer heb je zien."

René Lust

Autobedrijfsbedrijf Lust

"Vie je in het is die twee medewerkers die op de markt met twee ideeën. Het over et een beetje zoals in een container. De anderen waren de jongeren onder de vloer. Een goede werknemer is iemand die eerlijk en geïnteresseerd is. 'Vraaggen' was ik als een maverick voor het veld met het aanpak van een op hun eigen manier. 'Vraaggen' was ik als een maverick voor het veld met het aanpak van een op hun eigen manier. 'Vraaggen' was ik als een maverick voor het veld met het aanpak van een op hun eigen manier."

Denise Duvivier

Restauranteigenaar

"Ik heb vijf huidige stageleraars in mijn restaurant. Een van hen is een mbo'er die op de markt met twee ideeën. Het over et een beetje zoals in een container. De anderen waren de jongeren onder de vloer. Een goede werknemer is iemand die eerlijk en geïnteresseerd is. 'Vraaggen' was ik als een maverick voor het veld met het aanpak van een op hun eigen manier. 'Vraaggen' was ik als een maverick voor het veld met het aanpak van een op hun eigen manier."

'Als ze zich prettig voelen, durven ze ook meer verantwoordelijkheid te nemen'

'Het zoeken naar de geschikte manier om iets uit te leggen, vind ik erg leuk'

'Ik kijk altijd goed naar wat de stagelair nodig heeft om zelfvertrouwen terug te winnen'

Tevens zijn er twee inspirerende documentaires gemaakt over twee werkgevers die jongeren kansen geven die inzicht bieden in de complexiteit van het geven van kansen aan risicojongeren:

De film 'De Laatste Kans': Germain heeft een crimineel verleden, zat vast en krijgt op zijn 27ste de kans om toch bij een werkgever aan de slag te gaan. Bij zijn baas Dave en zijn collega's bij het bedrijf Vetkanaal BV vindt hij het vertrouwen en de ruimte om zich te ontwikkelen. Maar je leven veranderen is moeilijk. Elke dag liggen er tegenslagen op de loer en de druk wordt hem regelmatig te hoog. Als hij niet op zijn werk komt en onbereikbaar is moet Dave besluiten of hij hem nog een laatste kans geeft.

In 'De Moeite' volgen we Yahya, hij is zonder diploma van school gegaan en zat jaren thuis. Totdat hij weer gemotiveerd is om zijn startkwalificatie te halen op de opleiding Facilitair medewerker Hospitality & Events op het ROC van Amsterdam. Daarvoor heeft hij ook een leerbedrijf nodig en het Hilton Hotel biedt hem deze kans. Niet alleen Yahya, maar ook zijn begeleider bij het Hilton en zijn docenten lopen tegen grenzen aan. De film laat zien welke moeite die het kost om een voortijdig schoolverlater weer op de rails te krijgen.

Van de 321 jongeren, die bij een ontmoetingsdag aanwezig waren, hebben we van 220 jongeren een persoonlijk pitch-filmpje gemaakt, die zij kunnen gebruiken bij toekomstige sollicitaties. Een aantal van deze films zijn te zien op geefme1kans.nl.

Tijdens een grote kick-off in Tuschinski, in aanwezigheid van 750 werkgevers, jongeren, gemeentes, overheden en jongerenorganisaties sprak o.a. minister Bussemaker van OC&W over het belang van gelijke kansen. Hier gingen de twee documentaires 'De Moeite' en 'De Laatste Kans' in première en werd de tool gelanceerd.

De tool wordt landelijk ingezet in samenwerking met de verschillende partners.

Germaine uit de film De Laatste Kans met zijn werkgever trots op de eerste rij in Tuschinski

PROJECTEN IN 2017

Vervolg van projecten die zijn opgestart in 2016

Hart voor mijn buurt Utrecht en Amersfoort

Hart voor mijn buurt Amsterdam was een groot succes. Ook in andere steden is behoefte om met jongeren de vooroordelen over de bepaalde buurten te onderzoeken en jongeren zelf het contact met hun omgeving te laten leggen. Het project krijgt in 2017 een nieuwe uitvoering in Utrecht en Amersfoort. Hierbij werken we samen met ROC Midden Nederland. Opnieuw trekken jongeren de wijken in op zoek naar bijzondere en inspirerende verhalen. De ontmoeting en wederzijds kennismaken staat centraal. Wij verzorgen de lessen voor ruim 120 jongeren, maken korte filmportretten en een reisende fototentoonstelling. Medio 2017 presenteren de jongeren zelf de uitkomsten aan een breed publiek in de stad.

Project Ongehoord Landelijk

De pilot Vergeten Verhalen (dat later de titel Project Ongehoord kreeg) werd ook zeer goed ontvangen. Er ligt binnen het onderwijs en bij jeugdorganisaties een sterke behoefte aan authentiek materiaal (dat van binnenin met jongeren zelf ontwikkeld is) waarmee professionals met jongeren in gesprek kunnen gaan over lastige thema's. In overleg met onze eerdere partijen en nieuwe partijen hebben wij het project verder ontwikkeld tot een landelijk project. In 2017 gaat 'Project Ongehoord Landelijk' van start in diverse grote steden. Een grote groep jongeren wordt betrokken en samen met hun maken we nieuwe verhalen aan de hand van nieuwe thema's zichtbaar. Eind 2017 zal er een groot congres worden georganiseerd waarin het project vanuit de jongeren gelanceerd wordt.

Nieuwe projecten in 2017

Vliegende Start

Nederland heeft de afgelopen jaren een grote groep vluchtelingen opgenomen. Veel van hen mogen blijven en zullen moeten integreren in onze samenleving. Uit onderzoek blijkt dat het merendeel van deze vluchtelingen met een status werkeloos thuis zitten, wat bij sommige mensen het beeld versterkt dat zij alleen uit zijn op onze welvaart. Toch willen de meeste statushouders juist niets liever dan zo snel mogelijk meedoen, een eigen woning en aan het werk. Vaak zijn zij zeer dankbaar, maar missen ook de kennis en het netwerk om echt mee te kunnen doen.

Wie zijn deze nieuwe Nederlanders? Wat hebben zij nodig om te kunnen integreren? Wat verwachten zij van hun leven hier en welke bijdrage willen en kunnen zij zelf leveren aan onze samenleving? Om ervoor te zorgen dat deze nieuwe Nederlanders niet weer langs de zijlijn komen te staan is het essentieel dat we elkaar ontmoeten, luisteren en een verbinding aangaan.

In nauwe samenwerking met verschillende landelijke partijen hebben wij het kennismakingsproject EEN VLIEGENDE START ontwikkeld. In 2017 organiseren wij 10 ontmoetingsbijeenkomsten tussen statushouders en verschillende groepen mensen uit de samenleving. Daarnaast maken wij een landelijke tool gebaseerd op vernieuwend manieren m.b.t. snelle en duurzame integratie van vluchtelingen. Wij brengen goeie voorbeelden uit de praktijk in beeld, naast de kansen gaan wij ook in op de dilemma's en de uitdagingen. De landelijke tool zal breed worden ingezet om het maatschappelijk debat en draagvlak te stimuleren voor een snelle en duurzame integratie.

Dood-Zonde

Per dag plegen er 5 mensen suïcide in Nederland. Afgelopen jaar waren dat er ruim 1800. Dat is meer dan drie keer zoveel als dodelijke verkeersslachtoffers (570). Daarnaast hebben jaarlijks 500.000 volwassenen periodes waarin zij aan suïcide denken en doen 100.000 mensen per jaar een suïcidepoging.

Wat moet er gebeuren om deze aantallen omlaag te krijgen en suïcidale mensen beter te helpen? Uit de research die wij onder mensen die suïcidaal zijn, psychiaters, therapeuten, familieleden en naastbetrokkenen hebben gehouden blijkt dat er vooral op het gebied van de dialoog tussen de suïcidale patiënt en de professionals en het betrekken van familie en vrienden veel te verbeteren valt. In de praktijk van de psychiatrie blijkt er nog te weinig te worden samengewerkt met naastbetrokkenen. De naasten van iemand met suïcidale gevoelens of van iemand die suïcide heeft gepleegd krijgen zelden hulp. Zij zoeken steun, erkenning voor hun gevoelens, troost en verlichting. Door hen beter en sneller te betrekken kunnen suïcides voorkomen worden en suïcidale patiënten beter geholpen worden.

In samenwerking met verschillende landelijke partijen ontwikkelden wij het project Dood-Zonde. Een interactieve tool, waarbij filmisch opleidingsmateriaal en op film vastgelegde interviews met cliënten, familie/naastbetrokkenen en hulpverleners de dialoog stimuleren en de patiënt helpt. Het delen van ervaringen en het geven van tips op allerlei praktische thema's zorgen voor een verbetering in de hulp aan suïcide patiënten en hun naasten. Alle betrokkenen bij het thema suïcide kunnen van de verhalen, ervaringen en inzichten leren en staan in het belang van de cliënt. De tool zal op verschillende landelijke congressen worden gelanceerd waarna hij voor de GGZ en andere professionele (belangen)organisaties beschikbaar is. Hiermee stimuleren wij in brede zin de dialoog tussen familie en naasten en professionals en doorbreken wij onderling het gevoel van schuld en schaamte.

Stichting Turning Point, september 2017